

РЕШЕНИЕ

№ 5301

гр. София, 21.07.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 31.05.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2502** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във вр. с чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба с вх. № 6854 от 18.03.2015 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ)/ вх.№ МДТ-210030/9//04,03,2015г по описа на Столична община/, подадена от Минно-геоложки университет „С. И. Р.” ,Булстат [ЕГН] с адрес на управление [населено място],Студентски град,ул.Проф.Б. К.,представяван от ректора проф.д-р Л. Т., срещу Ревизионен акт /РА/ № МДТ-РД-01-07-77/03.11.2014г., издаден от Р. И. Б. и М. Б. С. - приходни органи в Столична община,потвърден от Кмета на Столична община с решение № МД-РД-22-1-9/11,02,2015г в частта на акта, в която на Минно-геоложки университет /МГУ/, са определени публични общински задължения, както следва: такса за битови отпадъци и лихви върху тях за периода 2009 - 2013 г.в размер главница 492536,96лв и лихви 140836,33лв за следните недвижими имоти, чието управление е възложено на МГУ : нежилищен имот-административна сграда Р.; нежилищен имот М. факултет; нежилищен имот-Геолого проучвателен факултет; нежилищен имот-Лабораторен блок; нежилищен имот-трафопост;нежилищен имот-хранителен блок;нежилищен имот-учебно производствени бази;нежилищен имот- блок 4,5,6,7;нежилищен имот-Стол № 17,Спортна зала ,2 бр.магазини;студентски общежития както следва : [жилищен адрес][жилищен адрес]бл.60 вх..В,бл.60 вх.Г,находящи се в Студентски град,С..

Счита обжалвания РА за незаконосъобразен индивидуален административен акт по следните съображения:С издаването на обжалвания ревизионен акт за всички имоти, възложени за управление на МГО, е определено задължение за такса битови отпадъци (ТБО) за периода 2009 г. и 2011 г. без правно основание.Това било така, защото според чл. 64 от ЗМДТ, ТБО се дължи от лицата по чл. 11 от ЗМДТ. За тези два данъчни периода - данъчна година 2009 и данъчна година 2010 г., чл. 11 от ЗМДТ(в редакцията на закона преди влизане в сила на ЗИДЗМДТ, обн. ДВ, бр. 98 от 2010 г.) въвежда публични задължения за собствениците на недвижимите имоти и лицата, в чиято полза е учредено ограничено вещно право на ползване, но не въвежда в кръга на задължените за плащането на ТБО лица тези, на които е възложено управлението на имот-държавна или общинска собственост. Тези лица са включени в кръга на задължените за плащане на ТБО лица с влизане в сила, от 1 януари 2011 г., на разпоредбата на чл. 11, ал. 5 от ЗМДТ. Всички имоти на университета, за които с издаването на ревизионния акт е възникнало задължение за ТБО, са държавна собственост и са предоставени за управление и ползване от МУ по реда на Закона за държавната собственост. Предоставянето безвъзмездно на имоти-държавна собственост за управлението на ведомства, общините и юридически лица на бюджетна издръжка за изпълнение на техните функции не е ограничено вещно право на ползване върху чужда вещ по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗС. Жалбоподателят поддържа, че се касае за облигационно право, по силата на което съответният субект се явява държател на имота, т.е не упражнява субективни вещни права, а единствено фактическа власт върху вещта. Относно 2011г и 2012г сочи,че е налице нарушение на чл.68 вр. чл.69 ал.1 от ЗМДТ с оглед на приетата с решение № 313 по протокол № 19/28,06,2012 разпоредба на ал. 7 на чл.18 от НОАМТЦУПСО,а след тази дата нарушение на чл.18 ал.2 от НОАМТЦУПСО.Навежда доводи за несъответствие между изпратените съобщения за дължими суми през 2010,2011,2012г ,липсата на разграничение между жилищни и нежилищни имоти-нарушение на чл.69 от ЗМДТ.За 2013г съображения в жалбата не се съдържат.В с.з. се представлява от адв. Ж.,който моли съда да уважи жалбата като отмени оспорения ревизионен акт и присъди сторените в производството разноски. Ответникът –кмета на Столична община чрез своя процесуален представител адв.П. оспорва подадената до съда жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски по делото и представя доказателства за сторените такива в хода на съдебното производство.

СГП редовно призована не встъпва в производството.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Компетентността на органите издали оспорвания по делото РА, се установява от представените по делото от ответника писмени доказателства .Тя не се оспорва и от жалбоподателя,а именно със ЗВР № МДТ-Рд-01-47/14,05,2014г ,издадена от Р. И. Б. е възложено извършването а ревизия на МГУ С. И. Р. за определяне на задължения по ЗМДТ.Компетентността на издателите на акта произхожда от писмо № МДТ-6600-102/21,02,2013г на Директора на Дирекция ПАМТ,а общата компетентност на възложилия ревизията началник отдел Р. Б.,като и на ръководителя на ревизията М. С. като органи по приходите произтича от Заповед

№ РД-09-3917/21,102008г на Кмета на Столична Община. За резултатите от ревизията е съставен РД № МДТ-2100-30/23,09,2014,срещу който в срока по чл.117 ал.5 от ДОПК не е постъпило възражение.Ревизията завършва с РА № МДТ-РД-01-7-77/03,11,2014г,въръчен на 06,11,2014 и оспорен по административен ред с жалба от 19,11,2014г.Сключено е споразумение с решаващия орган по реда на чл.156 от ДОПК и с решение № МДТ-РД-22-01-9/11,02,2015г Кмета на Столична Община потвърдил оспорения пред нея ревизионен акт.Няма данни за връчването на решението на жалбоподателя,поради което и жалбата депозирана на 04,03,2015г е в срок и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна поради следните съображения:

Няма спор между страните по следните въпроси : Въз основа на АДПС № 002243/17,08,2000г,АПДС № 002292/17,08,2000,Разпореждане № 82/07,08,1997г на МС,Заповед № РД-15-099/02,04,1999г на Областен управител на област С. град и Разпореждане на МС № 3/09,05,2000г на МГУ са предоставени за управление нежилищен имот-административна сграда Р.; нежилищен имот М. факултет; нежилищен имот-Геолого проучвателен факултет; нежилищен имот-Лабораторен блок; нежилищен имот-трафопост;нежилищен имот-хранителен блок;нежилищен имот-учебно производствени бази;нежилищен имот- блок 4,5,6,7;нежилищен имот-Стол № 17,Спортна зала ,2 бр.магазини;студентски общежития както следва : [жилищен адрес][жилищен адрес]бл.60 вх..В,бл.60 вх.Г,находящи се в Студентски град,С..Няма спор,че конкретните имоти са актувани като публична държавна собственост.Няма спор също така ,че имотите са заведени по баланса на МГУ С. И. Р. като сгради по счетоводна сметка 203,видно от приложените по преписката аналитична оборотна ведомост по с/ка 203/административни сгради/,дневник на с/ка 20 /административни сгради/,счетоводни баланси за ревизираните години,оборотна ведомост за синтетични сметки и подсметки за ревизираните години.

Разпоредбата на чл. 11 ЗМДТ, в редакцията й към процесния период (2009 г. – 2010 г.), определя видовете данъчно задължени лица, както следва: собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти; собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, и за този имот; ползвателят при учредено вещно право на ползване и концесионерът при предоставена концесия. Съгласно чл. 64 ЗМДТ, с относимото му към релевантния период съдържание, таксата за битови отпадъци се заплаща от собственика на имота, а при учредено вещно право на ползване - от ползвателя. Действащата редакция на нормата предвижда, че таксата се заплаща от лицата по чл. 11.

Разпоредбата на чл. 11, ал. 5 ЗМДТ, която е действаща от 01.01.2011 г. изрично постановява, че за имот – държавна собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление. С въвеждането на разпоредбата се прецизира съществуващата нормативна уредба относно ползвателите като субекти на публичното задължение, като се уточнява, че такива са лицата, на които имотът - собственост на държавата, е предоставен за управление. В случая е даден изричен регламент на специална хипотеза на общото правило на чл. 11, ал. 3 ЗМДТ, аналогично на задълженото лице при предоставена концесия съгласно ал. 4 с.з. Всъщност нормата на чл. 11, ал. 5 ЗМДТ, макар и действаща след процесния период, е частен случай на визираното в ал. 3 право на ползване и само потвърждава извода за дължимост на ТБО от страна на МГУ, като основанието за задължението му произтича от предоставеното му право на управление на имотите, собственост на

държавата.

Съобразявайки факта, че данъчният обект е държавна собственост, т.е. собственик е държавата, спорът по делото е явява ли се МГУ ползвател по смисъла на закона, респ. кой е надлежният задължен за ТБО субект.

Доколкото в ЗМДТ не е дадено легално определение на правото на ползване, съдържанието на това право е визираното в чл. 56 ЗС – да се ползва вещта съгласно нейното предназначение и да се получават добиви от нея без да се променя съществено.

От значение за правилното решаване на спора е съпоставката на обема, обхвата и съдържанието на ограниченото вещно право на ползване по смисъла на ЗС и правото на управление съгласно ЗДС.

Видно от разпоредбата на чл. 14 ЗДС, министрите и ръководителите на другите ведомства управляват предоставените им имоти и вещи - държавна собственост. Имотите и вещите - държавна собственост, се управляват в съответствие с предназначението им за нуждите, за които са предоставени, с грижата на добър стопанин. Управлението върху обекти, имоти и вещи - държавна собственост, включва правото на ведомствата и юридическите лица на бюджетна издръжка да ги владеят, ползват и поддържат от името на държавата, за своя сметка и на своя отговорност. В чл. 12 от Правилника за прилагане на ЗДС (ППЗДС, в релевантната за периода редакция) изрично е установено, че имотът се завежда в баланса на ведомството, на което е предоставено за управление.

От представените и приети ,описани по горе писмени доказателства по безспорен начин се установява,че имотите са заведени по баланса на МГУ с сметка 203 сгради,т.е използват се от жалбоподателя по предназначение,съгласно предоставеното му право на управление.

В контекста на приложимата нормативна уредба, за целите на задълженията по ЗМДТ правото на управление на държавен имот и правото на ползване по смисъла на ЗС са ограничени вещни права – носителят им има право да ползва вещта съобразно нейното предназначение и да получава добиви от нея, като носителят на правото на управление има, в определени случаи и при определени законови предпоставки, и право да се разпорежда с държавната собственост – чл. 43, ал. 2, чл. 44, ал. 2, чл. 45, ал. 1 ЗДС. С оглед на това данъчно задължено лице е ползвателят за частната собственост, съответно ведомството или юридическото лице на бюджетна издръжка, на което имотът е предоставен за управление и в чийто баланс той е вписан за държавната собственост.Между страните е безспорно, че съгласно актовете за държавна собственост на МГУ С. И. Р. е предоставено правото на управление на съответните имоти. Не спори и че тези имоти са заведени в баланса на университета. Релевантното в случая е, че субектът, комуто управлението на държавната собственост е предоставено, е МГУ. Именно защото са му предоставени за управление, имотите са вписани в неговия баланс, а не на някое друго ведомство или юридическо лице на бюджета издръжка. Следователно МГУ е задължено лице за ТБО за процесните държавни недвижими имоти, т.к. в неговия баланс са вписани имотите и на него по надлежния ред е предоставено управлението им.

Правото на управление на държавна недвижима собственост, което се предоставя на държавни юридически лица и на държавни органи е аналогично на правото на ползване по смисъла на чл. 11, ал. 3 ЗДМТ. Таксата битови отпадъци е вид вземане, което се дължи за реално предоставени услуги по сметосъбиране и сметоизвозване.

При това положение МГУ, който ползва имотите на валидно предоставено право на управление, дължи заплащането на такса битови отпадъци.

В горния смисъл практиката в постановено Решение № 16692 от 13.12.2013 г. по адм. д. № 6039/2013 г., VII отд. на ВАС е изоставена с решение №8385/19,06,2014г по адм. дело № 2902/2014г на ВАС 7 отд. и решение №1568/03,12,2013г по адм. дело 5176/2012г на ВАС 7 отд. Ето защо и този довод на жалбоподателя следва да се приеме за неоснователен. В тази насока следва да се отбележи, че настъпилата промяна на приетата с решение № 313 по протокол № 19/28,06,2012 разпоредба на ал. 7 на чл.18 от НОАМТЦУПСО, а след тази дата твърдяното нарушение на чл.18 ал.2 от НОАМТЦУПСО не е налице, доколкото подзаконовия нормативен акт, приет от общината само конкретизира нормативната уредба на чл.11 ал.5 от ЗМДТ и по този начин не нарушава изискването за непроменимост на начина на определяне и размера на ТБО. В конкретния случай с изменението на нормата на чл.11 ал.5 от ЗМДТ законодателят отстранява една непрецизност в уредбата, касаеща данъчно задължените лица за ДНИ и ТБО, която принципно е била уредена с разпоредбата на чл.12 от ППЗДС и чл. 43, ал. 2, чл. 44, ал. 2, чл. 45, ал. 1 ЗДС. В този ред на мисли следва да се приеме, че жалбата е неоснователна в тази ѝ част.

В съдебното производство бяха приети СТЕ и ССЕ/основно и допълнително/ с цел доказване на тезата на жалбоподателя, че е част от процесните имоти/студентски общежития / са жилищни сгради, а също така, че е променена отчетната стойност на същите, която да послужи на приходната администрация като основа за определяне на данъчната оценка, а оттам и на дължимата ТБО.

От приетото заключение на СТЕ с вещо лице А. К. в с.з. на 17,11,2015 се установява, че разделението на текущ и основен ремонт се прави съгласно § 5 т.42 от ЗУТ или накратко основния ремонт засяга конструкцията на сградата или дейностите като премахване, преместване на съществуващи зидове и направа на отвори в тях, когато засягат конструкцията на сградата, а също и дейностите по промяна предназначението на помещенията и натоварванията в тях. Всички останали ремонтни дейности са дейности по текуща поддръжка на сградата. В конкретния случай съгласно приложените 10 броя сметки 22 и неразделните към тях Протоколи образец 19 са направени 24 броя таблици, в които поименно са посочени кой вид СМР към коя група ремонти спада, като са обособени три групи-дейности по основен ремонт/3410139,31лв/ ,дейности по текущ ремонт/3754946,68лв/ и направено обзавеждане/1030475,14лв/ или общо 8195561,12лв. Видно от писмо от 30,11,2009г на М. до МГУ разходите направени по договор № Д01-473/01,08,2008г възлизат на 8195559,95лв, т.е. близка/1,17лв/ до сумата, изчислена от вещото лице, която разлика е поради закръгляването. Стопанисваните от МГУ Св.И. Р. студентски общежития съгласно действащата нормативна уредба отговарят на изискванията за жилищни имоти. Общежитията задоволяват жилищните нужди на студентите, които са настанени там.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като компетентно изготвено, неоспорено от страните и съответстващо на представените по делото писмени доказателства.

От заключението на вещото лице Е. Т. по съдебно счетоводната експертиза, прието в с.з. на 26,01,2016г се установява, че за да установи отчетната стойност на дълготраен материален актив „Студентско общежитие бл. № 1”, експертизата прегледа и

анализира счетоводните записвания по счетоводна сметка 2032/1 „Сгради-Студентски общежития и столове”, аналитична партида „Студентско общежитие бл. № 1” на МГУ „Св. И. Р.“. При анализирането на данните се констатира следното:

Преди датата на осчетоводяване на разходите за СМР, съгласно сключения договор № Д01-473 от 01.08.2008г., отчетната стойност на „Студентско общежитие бл. № 1” към 01.01.2008г. по дебита на сметка 2032/1 „Студентско общежитие бл. № 1” е в размер на 726 781.79лв. Впоследствие по дебита на сметката са осчетоводени следните фактури:

- фактура № 348/01.09.2008г., издадена от [фирма] на МГУ „Св. И. Р.“ с основание „аванс по договор за упражняване на строителен надзор и инвеститорски контрол на обект: „Основен ремонт на студентско общежитие бл. № 1”- чл. 1 и 2.3 „а” на стойност 15 822лв., от които 13 185лв. данъчна основа и 2 637лв. ДДС. Осчетоводяването е със стойността на данъчната основа в размер на 13 185лв.;

- фактура № 469/07.05.2009г., издадена от [фирма] на МГУ „Св. И. Р.“ с основание „Строителен надзор и инвеститорски контрол на обект: „Текущ ремонт на студентско общежитие бл. № 1” Студентски град, С.-договор от 06.08.2008г. – окончателно плащане” на стойност 19 338лв., от които 16 115лв. данъчна основа и 3 223лв. ДДС. Осчетоводяването е със цялата стойност на фактурата, извършено с две счетоводни операции – една за данъчната основа в размер на 16 115лв. и втората със стойността на ДДС-то в размер на 3 223лв.

- следващата счетоводна операция е с мемориален ордер 35/16.12.2009г. на стойност 7 165 084.42лв. съгласно писмото на МОНМ изх. № ДСИП-114/30.11.2009г.

След извършените осчетоводявания по дебита на сметка 2032/1 „Студентско общежитие бл. № 1” отчетната стойност на сградата към 31.12.2009г. е в размер на 7 924 389.61лв.

През месец декември 2014г. е заведен към отчетната стойност на актива и „алуминиев портал” на стойност 1 296лв.

По време на годишната инвентаризация през 2014г. е извършена преоценка на балансовата (отчетната) стойност на сградата в посока намаляване. Съставен е „Протокол за преоценка на активи” № 1 съгласно Заповед № Р-1238/28.10.2014г. на Ректора на МГУ „Св. И. Р.“ проф. д-р Л. Т.. В протокола е определено, че със стойността в размер на 3 754 946.68лв., се намалява отчетната стойност на актива, или към 31.12.2014г. отчетната стойност на дълготраен материален актив „Студентско общежитие бл. № 1” на МГУ „Св. И. Р.“ е в размер на 4 170 738.93лв.

На база на всички счетоводни записвания по счетоводна сметка 2032/1 „Студентско общежитие бл. № 1” се установи отчетна стойност към 31.12.2014г. в размер на 4 170 738.53лв.

В приетата съдебно-техническа експертиза е извършен анализ на разходите, които са за „текущ ремонт” и тези, които са за „основен ремонт” на база Протоколи образци № 19, които са неразделна част от Сметка № 22, в която подробно са описани всички строително-монтажни дейности – общо 10 броя сметки № 22 и неразделните към тях Протоколи образец № 19 във връзка с договор № Д01-473 от 01.08.2008г.

В обобщената таблица на стр. 435 от делото е видно, че разходите за „текущ ремонт” са изчислени на 3 754 946,68лв., а разходите за „основен ремонт” са в размер на 3 410 139,31лв. или общо 7 165 085.99лв., (0,17лв, разлика в

сравнение със сумата от 7 165 084,82лв. осчетоводена по дебита на сметка 2032/1 „Студентско общежитие бл. № 1” с мемориален ордер 35/16.12.2009г.). След извършената преоценка през 2014г. по време на годишната инвентаризация на материален актив „Студентско общежитие бл. № 1” с „Протокол за преоценка на активи” № 1 в посока на намаление на балансовата стойност на актива със сумата в размер на 3 754 946.68лв. се установи, че стойността на основния ремонт е 3 410 139,31лв., осчетоводен в счетоводните регистри на МГУ „Св. И. Р.“ – така както са изчислени разходите за основен ремонт съгласно съдебно-техническата експертиза.

Администрирането на местните данъци и такси е уредено с Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община. Съгласно чл. 27, ал. 1 от Наредбата „Таксата за битови отпадъци за имоти на граждани и жилищни имоти на предприятия се определя пропорционално в промили на база данъчната оценка на имотите, като разпределянето на размера на промила по видове услуги е, както следва:

1. за сметосъбиране и сметоизвозване;
2. за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения;
3. за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.“

С Решение № 765 по Протокол № 54/17.12.2009г. на Столичен общински съвет за приемане на план – сметка за 2010г. по чл. 27, ал. 1 от Наредбата е приета ставка за такса битови отпадъци на жилищни имоти на граждани и предприятия в размер на 1.6 ‰ върху данъчната оценка на имотите.

Разпределението е както следва:

- 0.61 ‰ за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци;
- 0.43 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци;
- 0.56 ‰ за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.“

С Решение № 702/19.12.2013г. Протокол № 54 на Столичен общински съвет за приемане и одобряване за 2014г. на план-сметка по чл. 27, ал. 1 от Наредбата е приета ставка за такса битови отпадъци на жилищни имоти на граждани и предприятия в размер на 1.6 ‰ върху данъчната оценка на имотите.

Разпределението е както следва:

- 0.60‰ за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци;
- 0.43‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци;
- 0.57‰ за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване“.

Експертизата установи, че размерът на ставката за такса битови отпадъци е 1.6 ‰ върху данъчната оценка на имотите съгласно Решения № 765 по Протокол № 54/17.12.2009г. на Столичен общински съвет и № 702/19.12.2013г. по Протокол № 54 на Столичен общински съвет.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като компетентно изготвено, неоспорено от страните и съответстващо на представените по делото писмени доказателства.

От допълнителното заключение на ССЕ с вещо лице Е. Т., прието в с.з. на 31.05.2016г се установява, че За определяне на ТБО за периода 2009г.-2013г. съгласно представените данъчни оценки експертизата е изготвила нарочна

справка под формата на Приложение № 1. Установила е следния размер на такса битови отпадъци, при ставка 1.6 %о върху данъчната оценка на имотите.

Деклариран имот	ТБО-2009г.	ТБО-2010г.	ТБО-2011г.	ТБО-2012г.	ТБО-2013г.
[жк], [жилищен адрес]	11607.94	11 532.89	11457.84	10764.10	10692.65
[жк], [жилищен адрес]	11964.22	11886.86	11809.51	11094.47	11020.84
[жк], бл. 1	5671.80	5671.80	5671.80	5671.80	5671.80
[жк], бл. 22А	9207.79	9140.42	9073.05	8938.30	8870.92
Общо:	38451.75	38 231.97	38012.19	36468.66	36256.21

Данъчните оценки, въз основа на които е изчислена ТБО по години за декларираните имоти от МГУ „Св. И. Р.“ се съдържат в писмо от Столична община, дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи-Студентски“, постъпило в АССГ на 18.05.2016г., изх. № ДСТ16-ДИ11-49/18.05.2016г. от Столична община/стр.699-700/.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като компетентно изготвено, неоспорено от страните и съответстващо на представените по делото писмени доказателства.

От приетото писмено доказателство писмо изх. № ДСТ16-ВК08-3/06,04,2016г/стр.697/ се установява, че на 17,07,2014г МГУ Св.И. Р. е подал коригиращи декларации, с които горепосочените жилищни обекти - студентски общежития както следва : [жилищен адрес][жилищен адрес] бл.60 вх.В, бл.60 вх.Г, намирайки се в Студентски град, С. са предекларирани като нежилищни. Промяната е влязла в сила от 01,01,2009г.

При така установените факти съдът формира и правните си изводи: Съгласно чл.14 ал.2 и 3 от ЗМДТ Когато собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, е предприятие, в декларацията по ал. 1 се посочва и отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка. При промяна на някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1/аналогично на правилото на чл.17 от ЗМДТ-отм. През 2011г./Съгласно § 1 т.17 от ДР на ЗМДТ "Отчетна стойност" е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

При така дадената нормативна уредба следва да се отбележи, на първо място, че посочените по горе студентски общежития първоначално са декларирани като жилищни имоти, но на 17,07,2014г МГУ Св.И. Р. е подал коригиращи декларации/чл.14 ал.3 ЗМДТ/, с които горепосочените жилищни обекти - студентски общежития както следва : [жилищен адрес][жилищен адрес] бл.60 вх.В, бл.60 вх.Г, намирайки се в Студентски град, С. са предекларирани като нежилищни. Промяната е влязла в сила от 01,01,2009г. Ето защо и липсва основание жалбоподателят да претендира определянето на ТБО за тези имоти да става като за жилищни, доколкото самият жалбоподател е предекларирал тяхното предназначение и се е съгласил същите да бъдат облагани като нежилищни. Отделно от изложеното в самите обекти са налични и магазини, аптеки и други подобни, които

неминуемо следва да се определят като нежилищни обекти.Видно от констатациите на РА/стр.131-139/ за ревизираните периоди за студентско общежитие блок № 1 жалбоподателят е декларирал отчетна стойност в размер на 756081,79лв за 2009г и 7925685,61лв за периода 2010-2013г с декларация по чл.14 ЗМДТ № 22-16-95/10,05,2011г.Тези стойности са идентични с представените от жалбоподателя и изследвани и от вещото лице Т. аналитична оборотна ведомост и дневник на с/ка 20 и счетоводни баланси за периода 2009-2013.Жалбоподателят не е подавал коригиращи декларации ,с които да декларира промяна на отчетната стойност за ревизираните години 2010-2013.Няма спор,че разходите за основен ремонт в размер на 3410139,31лв следва да служат като основа за определяне на ТБО,но само и единствено ако са декларирани по съответния ред/чл.14 ал.2 и 3 от ЗМДТ/ и то в съответния предвиден в закона срок,тъй като в противен случай се прилага чл.104 ал.3 от ДОПК.Поради пасивното поведение на жалбоподателя,който е приел,че именно стойността 7925685,61лв за периода 2010-2013г е отчетната стойност на процесното общежитие блок № 1 в Студентски град и липсата на подадени коригиращи декларации,което следва и от заключението на вещото лице по ССЕ-едва към 31,12,2014г/т.е след отчетния период/ жалбоподателят е предприел стъпки за обезценка на имота в посока намаление и е приел,че отчетна стойност на същия ще бъде сумата от 4170738,53лв,то следва извода,че за нуждите на облагането с ТБО основата за прилагане на ставката ТБО следва да е 7925685,61лв за периода 2010-2013г.

В рамките на административното производство е установено/и констатациите не са оборени в съдебното производство/че услугите по чл.62 от ЗМДТ са предоставяни на жалбоподателя/писмо № СИ 6701-642/1/22,08,2014г от директора на Столичен инспекторат и приложеното към същото становище на Началника на Районен инспекторат Студентски за обслужването на имотите на МГУ в район Студентски.От него се установява,че университетът не е подавал декларация по чл.23 ал.1 и чл.24 ал.2 от НОАМТЦУПСО ,нито по чл.27 от същата Наредба,като за имотите са били предоставяни услугите по чл.62 от ЗМДТ-услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места.Във връзка с установяване на извършените и разплатени разходи по бюджета на Столична община за сметосъбиране и сметоизвозване,за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване са приети писма от директора на Дирекция Финанси за периода 2009-2013/протокол №МДТ-6600-39/10,09,2014/ ,както и за услугата обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения,налични в класъор № 2,3,4 ,като приложение към настоящето дело.Т.е налице са изискванията на чл.66 ал.1 от ЗМДТ.Ето защо и установените задължения за ТБО за периода 2009-2013г се явяват законосъобразно определени и издадения ревизионен акт не страда от пороци,водещи до неговата незаконосъобразност.

При горните фактически установявания и правни изводи, настоящата съдебна инстанция приема, че жалбата на Минно-геоложки университет С. И. Р. е неоснователна и недоказана,поради което и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора и на осн.чл. 161, ал.1 изр.2 от ДОПК на ответника се следват разноски за стореното адв. възнаграждение в размер на 10632 лева.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Минно-геоложки университет „С. И. Р.” ,Булстат [ЕГН] с адрес на управление [населено място],Студентски град,ул.Проф.Б. К.,представяван от ректора проф.д-р Л. Т., срещу Ревизионен акт /РА/ № МДТ-РД-01-07-77/03.11.2014г., издаден от Р. И. Б. и М. Б. С. - приходни органи в Столична община,потвърден от Кмета на Столична община с решение № МД-РД-22-1-9/11,02,2015г.

ОСЪЖДА Минно-геоложки университет „С. И. Р.” ,Булстат [ЕГН] с адрес на управление [населено място],Студентски град,ул.Проф.Б. К.,представяван от ректора проф.д-р Л. Т., да заплати на Столична община разноски по делото в размер на 10632 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: